

רחל מרחלת על כל העולם

הפניקסיים

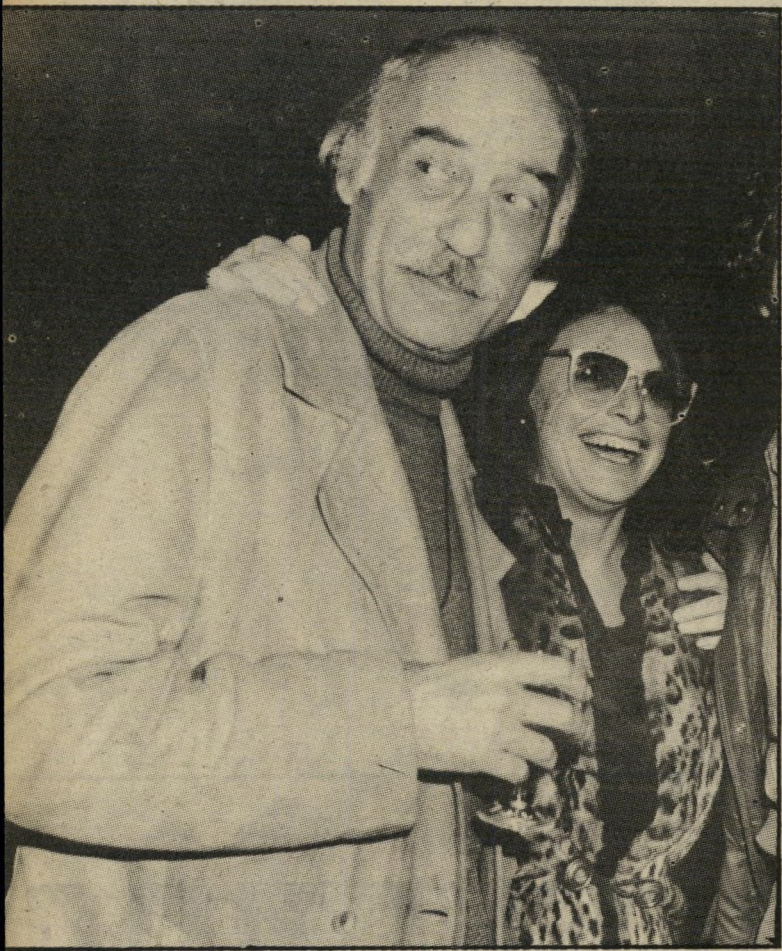
התרגשות ביפו

פרדריקה רוב סגל מנהלים חיים שקטים ביפו, הרחק מאורות הכרך. מלכי חייהלילה מסוגרים בתוך עצמם, מאז שסגרו את מועדונם האחרון, ובעיקר מאז רב חלה במחלה ממארת, ננותח ניתוח קשה בגורונו, שבו הוצאו מיתריקולו.

כבר ספרתי לכם במדור על מאבקה של פרדריקה לשיקומו של רב. לאחרונה קנתה לרב אופניים, כדי שירכב עליהם בכל יום וישפר שוב את כושרו הגופני, וכלב שיארח לו בהתבודדותו. לפני כמה ימים כימעט התעלפה. מישהו הקיש ברלת, פרדריקה פתחה, לפניו ניצב צעיר בכגרי-עבודה, שאל לזהותה, הושיט לה מעטפה והסתלק. כשפתחה את המעטפה נדהמה. בתוכה היו מונחים עשרה שטרות של מאה דולר כל אחד. בהתרגשות רצה לטלפון וצילצלה ליוסל ברגנר: "השתגעתי! מה פיתאום שלחת אלף דולר, יותר טוב איזה ציור שלך? יוסל נדהם בעצמו. מה היא רוצה ממנו? איזה אלף דולר? הבא אחריו ניסים אלרנזי: "השתגעתי? מה אתה שולח אלף דולר? גם הוא כנ"ל. מה היא רוצה ממנו?"

הלכו טלפונים גם ליתר הידידים הטובים, השומרים על קשר אמיתי בכל השנים האחרונות. כולם הכחישו כל ידיעה שהיא על מקור הכסף. בערב נאספו בביתם כמה ידידים וניסו לפתור את התעלומה. הם לא הצליחו. אולי תנסו אתם.

ככל מיקרה, פרדריקה תוכל להעזר קצת בשי שקיבלה. מאז חלה רב, כמעט אין היא עובדת. לפני זמן קצר הלכה לרופאישיניים בחולון לטיפול, וכשזה שמע על מיקצועה — מעצבת-פנים וארכיטקטית — הציע לה לתכנן את מירפאתו. רב עורך את השיטטיים, ופרדריקה מבצעת. גם זאת עזרה לא קטנה בתקופה של מצוקה.

פרדריקה רוב סגל איזה אלף דולר?

ביום הראשון בשבוע שעבר נערכה במיסבאה מסיבת יום-הולדת לאבי פאנק, החתך הלא-נורמלי המלמד ריקודים אירוביים, בין השאר. למחרת בבוקר, כשהנצו הרימונים, יצאו פאנק ורעייתו לדירת לביקור קצר ברכנות. כשיצאו עם חיוך על השפתיים, נשאר הוא פאנק, והיא הוסיפה את שם נעוריה לשמה. בא להם להתגרש.

מדוע מתגרשים אחרי 12 שנות נישואין? מסתבר שעדיין, כשנישאה, טרם מלאו לה 19, היו לה המון ציפיות. רק שליש מהם הגשימה עד כה, השליש הוא בת, בת 11 וחצי, ובן בן 6 וחצי. היא מחפשת את שני השלישים הנותרים.

מי שמכיר את עדיה יודע שאם תחפש, אין ספק שגם תמצא. כיום היא יכולה להסתכל אחורה על החודשים האחרונים, כשחיוך מלא-גאוה על שפתיה.

רק חודשים מעטים חלפו מאז שבה ארצה אחרי ניתוח קשה בראשה, להסרת גידול שפיר מעצביהשמע באחת מאוזניה. סיפורה, אז, מעל דפי העולם הזה, עורר הדים רחבים. כשירדה מהמטוס, שהחזירה משווייץ, שם נערך הניתוח,

עדיה פאנק השליש הנותר

בארזים נפילה שלהבת

בלי שמות, הפעם, כי הפטפטנות שלכם תהרוג אותי. כפיצוי על האנונימיות, הסיפור נהדר. אם יש מי שמתחככים במלאכים ישבי-מרום, הרי זה הווג שבו אנו עוסקים. החברה שאליהם הם משתייכים — שועים ואצילים.

ההתחלה היתה פרוחאית. תנועת-נוער כמו כולנו, שרות בפלמ"ח כמו הקקים שבינינו. וכאן התחיל הגבר שבסיפור קאריירה מזהירה, שסופה אישם באירופה, בתפקיד ממלכתי סופר דה-לוקס.

באירופה התחילו להצמיח כנפרמלאכים. שם פגשו באצולה אמיתית, בברונים, ברוזנים, כמו כספרים. התוצאה: ירידות עמוקה ועוד כל מיני קשרים.

כששבו ארצה, בעיקבות פרשה מסעירה מאוד, המזכירה עלילות ג'יימס בונד, פרש האיש מתפקידיו הממלכתיים, והחל לעסוק בעניינים כלכליים.

עכשיו מעיבים עננים כבדים על חייהמישפחה. היא מתפרפרת קצת בחו"ל, והוא עם המזכירה, וכל שוכני מרום רועשים — וכשלמעלה נעשה מעונן, אצלנו למטה יורד המטר. רוצו לחפש מטריזות, החזאי מבטיח גשם שוטף.

ברוריה צוורן מחיר התהילה

הגבר של המדינה

רואים אותה. לא רואים אותה, כי מזה כמה ימים היא מרחפת מעל לעננים. איך הגיעה לשם? תפסה טרמפ על הקומפלימנטים. גם אתם הייתם, אילו יכולתם.

לפני שהתחילה לרחף נבהלת. ראיתי אותה ברחוב, כשכתפה הימנית שמוטה למטה. הסתבר שכל אחד בא וטופח לה טפיחה איריה על הכתף, בליוויית ברכה קולנית: "ברוריה, בחיי שאת גבר..." או "ברוריה, אני מקנאה בך, אילו היה לי עליהם, אבל זה לא אותו הרכר. הוא גר רק בקומה האומץ שלך..." וגם: "ברוריה, רוצה להצטרף לסירת?"

מילכר הכתף הכואבת (איוה מחיר זול עבור התהילה!), היא, כאמור, מרחפת. ואם זה טוב בשביל ברוריה, זה טוב בשבילי. יש דייר נחמד בבניין ממול, שכבר מזמן שמתי עין על הווידאו שלו ועל העציצים. הייתי כבר יורדת כאסח עליהם, אבל זה לא אותו הרכר. הוא גר רק בקומה השניה. חכו קצת, אני מחפשת מישהו בקומה הרביעית או החמישית. סכלנות.

כבר מזה שבוע לא שמעתם על ברוריה, ואתם מתים לעוד קצת. איך אני יודעת? אתם לא עוברים אותי כל היום: מה קרה עם ברוריה? מה היא עושה? מה קורה עם מוטי? אין לכם דבר בראש, רק ברוריה, ברוריה, ברוריה? אפשר להשתגע?

טוב, בפעם האחרונה, נתנאי שתרדו ממני, אבל מה-ר, ובכן, המצב עם ברוריה לא טוב, כי לא

יכלה בקושי להלך, מערכת שיווי-המישקל שלה שובשה קשות, וכך גם שמיעתה.

כיום היא עובדת כמדריכה בחוגי ציור בנתניה, לשם היא נוסעת פעמיים בשבוע. בכיתה היא מציירת מדי יום לפחות שמונה שעות. בעוד כחודש ייצא לאור ספרה השני גם מכאן אותו דבר.

כאוזן אחת אבדה לה שמיעתה לחלוטין, וכאוזנה השניה היא שומעת רק בעזרת מכשיר-שמיעה. אך כל אלה אינם גורעים מהאופטימיות השופעת שלה. זו גם פורצת מציווריה. בלי משים החלה לאחרונה להשתמש בציווריה בצבעים בהירים יותר מאותם שהשתמש בהם במשך שנים.

תענוג לפגוש בה. איזה לקח ושיעור מאלף לכולנו!